

osnova spremeni po ustavni poti“. — In Vi psujete državne poslance, da v zboru sedé! Ali biti v državnem zboru ni postavno sredstvo? Ali ni to ustavna pot? Za božjo voljo! ali se Vam blodi, ka-li?

Dalje pišete, da kaj je na tem ležeče, če tudi v kranjskem deželnem zboru in odboru večino zgubimo. — Kaj tako? Ali smo se zato toliko poganjali, da nasprotnike ven izrinemo, da jim pojdemo zdaj sami vrata spet nazaj odpirat? Ali so volitve šala? Ali smo slepi za britke skušnje na Českem, Moravskem in Hrvaškem? To je vendar čudno. Po celem svetu, koder imajo ustavno življenje, je vsaki stranki prva in poglavna skrb, da v zastopih večino dobí; a Vi pravite, nam ni na tem nič ležeče. Ali niste Vi v politiki otrok? Vi in več Vaših vrstnikov gledate le na Čehe, ne na Slovence; Vaše misli so tiste, kar v „Politiki“ berete. Domačih ljudi poslušati nečete; in Čehov ne razumete! Ali ne veste, da so Čehi Beustu najbolj gorki ravno zato, ker njega krivé, da so v deželnem zboru večino zgubili? Vi pa pravite, nam je to vse eno. Ali se to ne pravi, da Vi le od zunaj posnemate Čehe, s Šilerjem govoreč: „kako hrkajo in pljujejo“, a njih misli so Vam nerazumljive?

Kar veljá tukaj gosp. Tomšiču, veljá tudi „Primorčevim“ vrednikom. V svoji 7. številki (12. t. m.) piše „Primorec“ zastran „Slov. Naroda“: „Ves njegov program je tudi vselej bil naš program“. In vendar v katerem svojem listu ni psoval, kar je koli mogel, kranjskih poslancev in družih naših rodoljubov? Ali to ne spričuje, da ali poslancev ne razume, ali Tomšičevega programa, ali pa samega sebe ne, da sam ne vé, kaj hoče. Pa taki možje bodo nas politike učili? In take politiške časnike naj bi mi še podpirali? Ali ni škoda za drag čas, in za vsak krajcar, ki se na-nje potroši?

Le še eno željo imam do naše mladine, da bi enkrat spregledala in jela resno premišljati naše domače okoliščine; da bi se ne dala slepariti od nekih nepremišljenih, nesramnih, prevzetnih širokoustnežev, ki kar se politike tiče, nič ne vedó in sami nič ne mislijo; ki le s tujimi frazami ropotajo in izpod krinke rodoljubja svoj sebični žolč na poštene domorodce bljujejo.

Ali so starejši slovenski rodoljubi, ki so se morali z drugačnimi težavami in stiskami boriti, nego so zdaj, s tem spravili slovensko reč kvišku, in vzdignili jo na sedanjo stopinjo, da so se nemilo eden drugega trgali, osebno se med seboj napadali, nespodobno zmerjali, opravljali in eden drugega izpodkopavali?

Mi imamo tujih nasprotnikov dosti. Če je kdo za kaj: Naj dela za narod! „Hic Rhodus!“ —

Tako je takrat pisal „nepriistranski“ rodoljub, ki zdaj v isti rog trobi, kterege, čeravno se razmere niso prav nič premenile, je v tem spisu tako hudo razbijal!! — Mi smo takrat, ogibaje se vsacemu prepiru, ta spis in druge take „ad acta“ djali. Danes smo ga dali natisniti najbolj zato, da „Slov. Nar.“ kažemo, da prepir in razpor je od nekdaj bil njegov element. Se ve, da le list takega duha se drzne reči: „da se nerad spušča v prepir!“

Kakor takrat, tako se spet v prihodnje ne bomo menili za-nj. „Novicam“ ni treba od škandala živeti.

— Gosp. Šolmajer se je po naročilu družbe kmetijske podal na Koroško kupit Belanskih bikov za razdelitev v naši deželi. Al tudi tam je bolezen na gobcu in parkljih, in zato se je odložilo nakupovanje živine do zdravega časa.

— Gosp. Franjo Drenik ostane kakor je bil do sedaj, glavni opravnik „Peštanske zavarovalne družbe“. S tem se popravi unidanje poročilo v „Novicah“.

— (Dražba Sufolških prešičev) je v soboto 19. dne tega meseca. S tem popravimo tiskarni pogrešek zadnjega „Oglasnika“, kjer je namesti 19. dan stalo 23.

— (Priporočilu črnega krompirja in žlahnih hrušek) dodamo to, da kdor to ali uno želi, naj se obrne do gosp. Ignacija Alojzija Jelovškega na Vrhniko, ker sta dva gospoda Ignacija Jelovškega, da ni pomote.

— (Konecletne preskušnje v podkovijski in živino-zdravniški šoli) se začnó 21. dne t. m. in končajo 24. dne t. m.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Ker je zdaj gotovo, da delegaciji v Peštu ta teden še ne končate svojega delovanja, ampak še le prihodnji teden, zato se deželni zbori pred 7. novembrom ne bodo začeli.

Ogersko. Iz Pešta. — V hudih stiskah je bil ministerski predsednik zaradi podaljšanja vojaške službe v liniji od 2 na 3 leta, ki bode državi stalo 4½ milijona stroškov na leto več. Po vojni postavi je sicer to pravilno; al dozda so se vojaki po končani 2letni službi pustili domú. Ustavoverci — z Giskrom in Herbstom na čelu — so hudo pestili ministra Kuhna in se na vse kriplje prizadevali vreči ministrov predlog. Federalisti so ga podpirali, boječi se, da ne bi potem avstrijske armade popolnoma pogazile pruske „pikelhavbe“. Greuter in Črne sta v govorih svojih grajala vlado, da dela prav na to, da so narodi nezadovoljni, da se tlačijo nenemški narodi in katoliška ljudstva in se tako široko odpirajo vrata vnanjim sovražnikom itd. In konec te borbe bil je ta, da je ministerski predlog obveljal z 32 glasovi (večidel federalističnimi) proti 24 (ustavoverskim). Dr. Poklukar je spet v tej zadevi pravo zadel: z držal se glasovanja, in ž njim tudi Vidulič iz Dalmacije. Za vlado glasovati ni mu pripustila vest gledé na naše z vojaško službo in davki preobloženo ljudstvo, in ni mu pripustila večna nehvaležna vlada naša do naroda slovenskega; nasproti pa glasovati svojim političnim prijatom (Greuterju in drugim federalistom, ki so za ministerski predlog glasovali) in se vstopiti v vrsto naših najbolj zagrizenih nasprotnikov, tudi ni mu bilo mogoče, in zato se je zdržal glasovanja. — V dveh sejah (prihodnji torek in sredo) bode konec zborovanja. — 13. in 14. dne t. m. so bili vsi poslanci povabljeni na obed k cesarju. Po obedu je presvitli cesar prijazno govoril več ali manj z vsacim poslancem; mnogo je tudi govoril z dr. Poklukarjem o kranjskem deželnem zboru, o šolskih zadevah, o letini letošnji, ali je ugodnejša memolanske, in pogovor je prišel tudi za 59 obsojenih Bohincev, ktere je dr. Poklukar milosti Njegovega Veličanstva živo priporočil.

Listnica vredništva. Mnogo gosp. dopisnikom: Danes ni bilo mogoče natisniti; drugi pot gotovo. — Gosp. J. D. v Črn. V: B. „Sloveniji“ naročili; popis od 19. sept. prekasen v tej obliki. — Gosp. „Okoličanu“: le en učitelj je bil tukaj; J. J-r.

Zitna cena

v Ljubljani 12. oktobra 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. —. — banaške 6 fl. 94. — turšice 4 fl. —. — soršice 5 fl. 20. — rži 3 fl. 90. — ječmena 3 fl. —. — prosa 4 fl. 50. — ajde 4 fl. 10. — ovsa 1 fl. 90. — Krompir 1 fl. 70.